

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kedves Fiatal Kutatótársak!

Kedves Vendégeink!

Milyen feladatai vannak a Magyar Tudományos Akadémiának? – tették fel a kérdést az elmúlt hónapokban a születésének 200. évfordulóját ünneplő MTA-val kapcsolatban tájékozott és kevésbé felkészült, jó szándékú és az Akadémiával szembeni ellenérzéseiket nem is túlságosan palástoló emberek.

A kérdés jogos. Az emberek többsége számára a gróf Széchenyi István által alapított Tudós Társaság csupán – többnyire idős, elefántcsonttoronyban ülő - akadémikusok gyülekezete, és nem sokat tudnak az MTA küldetéséről, a tudományszervezésben és tudományfinanszírozásban betöltött központi szerepéről vagy éppen az áltudományos nézetek elleni küzdelemben való részvételéről.

Szintén nem tudnak azokról az Akadémia régebbi és újabban létrehozott programjairól sem, amelyek célja, hogy a kutatói életpálya fontos pontjain támogatást nyújtson a legkiválóbbaknak. Olyanoknak például, mint Önök, akik számára a Magyar Tudományos Akadémia biztosan sokkal több idős tudósok gyülekezeténél egy gyönyörű épületben a Duna partján. Hiszen eddigi pályájukon biztosan találkoztak olyan tanárokkal, tudósokkal, akik az MTA doktorai vagy akadémikusok, és sokuk számára bizonyára meghatározó szereppel bírnak. Sokan Önök közül éppen olyan kutatóhelyeken dolgoznak jelenleg is, amelyek az Akadémia korábbi kutatóhálózatához tartoznak.

Önöknek, tehát a „bolyaisok” nagy részének már nyilván volt valamilyen tapasztalata, élménye az Akadémiával kapcsolatban. De bizonyára hallottak például a magyar nyelvvel vagy az oktatással foglalkozó tudományos programjainkról is, vagy éppen arról, hogyan segíti az Akadémia a kutatói és az egyetemi oktatói életpályát választó nők szakmai előmenetelét.

Önöknek a Magyar Tudományos Akadémia nem csupán egy 200 éves, mások mellett Széchenyi István, Eötvös Loránd, Kodály Zoltán, Szentágothai János nevével fémjelzett nemzeti intézmény, hanem egyúttal a tudományos céljaik megvalósítását támogató

biztos háttér is. Arra bíztatom önöket, hogy ennek tudatában forduljanak hozzánk bizalommal a jövőben is. Mi itt az Akadémián pedig abban számítunk a támogatásukra, hogy a kutatói közösségen kívül a magyar társadalom is a jelenleginél reálisabb képet kapjon az Akadémiáról. Ismerje meg és értse a tudományos gondolkodás jelentőségét, tudjon róluk, és értékelje a – Széchenyi szavaival élve – „kiművelt emberfők” gyarapítása, így a fiatal kutatói generációk támogatása érdekében is tett erőfeszítéseinket.

A ma átvett elismerések és oklevelek az Önök és az Akadémia közötti kapcsolat erősítésének szimbólumai. Bízom abban, hogy ez az együttműködés a jövőben is folytatódni fog. Eddigi eredményeikhez szívből gratulálok, mindannyiuknak tudományos eredményekben gazdag, sikeres kutatói pályát kívánok.